

*Brunarica Sonček na Krvavcu (1497 m) s Storžičem (2132 m)
Na naslovnici: Šenčur (402 m) z župniško cerkvijo sv. Jurija (l. 1747) in Storžičem (2132 m)*

Ciril Velkovrh je bil rojen 24. 07. 1935 v Ljubljani, kjer je na Viču obiskoval osnovno in srednjo šolo. Očeta Franceta (Štefetovega iz Babne gore) je izgubil med drugo svetovno vojno, mamo Ivanko (rojeno Ambrožič, Trnovčevo iz Gaberij) pa nekaj mesecev pred končanim šolanjem. Iz matematike je diplomiral l. 1959. Tri leta je poučeval ta predmet na Ekonomski srednji šoli v Trbovljah, nato pa je skoraj 25 let vodil *Matematično knjižnico* na Univerzi v Ljubljani. Pri Društvu matematikov, fizikov in astronomov Slovenije je poleg drugih dolžnosti uredil skoraj 1000 strokovnih publikacij. Za uspešno društveno delo je leta 1974 prejel *Red dela z zlatim vencem*. Ljubiteljsko se je ukvarjal z različnimi športi. Član Planinskega društva Ljubljana Matica je že od leta 1951, ko je bil prvič na Triglavu. Po upokojitvi je pri Planinski zvezi Slovenije uredil šest planinskih vodnikov ter predstavil v dnevnih časopisih in revijah več deset knjig s tega področja. Intenzivneje je pričel fotografirati v zadnjem desetletju, ko je pripravil poleg pokrajinskih tudi več sto dokumentarnih fotografij naše kulturne dediščine ob *Slovenski, Aljaževi in Slomškovi planinski poti* ter v nekaterih občinah in župnijah. Doslej je izdal že 550 razglednic in imel 100 predavanj ob diapozitivih ter postavil več kot 350 razstav fotografij različnega formata v domovini in tujini. V zadnjem letu sta izšli dve njegovi foto monografiji: *Glej, kako lep je ta naš svet*, v kateri je objavljenih 73 govorov na dosedanjih razstavah, ter *Gore in spomini ostajajo*, v kateri so objavljeni njegovi spomini.

Naslov: **Ciril Velkovrh, Zihlerova ulica 10, 1000 Ljubljana, tel. št. 040 258 992, e-pošta ciril.velkovrh@amis.net**

Izdala: Občina Šenčur
Oblikovanje: Miha Primc
Tisk: ADOZ tisk d.o.o., Kranj
junij 2008

MUZEJ OBČINE ŠENČUR
torek, 17. junij 2008 ob 19. uri

Razstava bo odprta do nedelje 13. 7. 2008
in sicer ob torkih in petkih od 17. do 19. ure,
ob nedeljah od 10. do 12. ure.

Ciril Velkovrh RAZSTAVA FOTOGRAFIJ
NARAVNE IN KULTURNE DEDIŠČINE OB
SLOVENSKE IN ALJAŽEVI PLANINSKI POTI

Slovenska planinska pot

Kitajska ima Veliki kitajski zid s številnimi obrambnimi stolpi. Slovenija pa ima *Slovensko planinsko transverzalo*, ali lepše **Slovensko planinsko pot št. 1** s številnimi planinskimi postojankami in sakralnimi objekti kot markacijami in kažipotami za planince. Pobudo za to pot je dal že leta 1950 **prof. Ivan Šumljak** (1899-1984), uresničena pa je bila tri leta kasneje, ob 60-letnici Slovenskega planinskega društva. Poleg *Poti kurirjev in vezistov* je ta druga najdaljša slovenska planinska pot in prva vezna planinska pot med njimi, ne le v Sloveniji, ampak v Evropi nasploh. Ne samo tu, pač pa še marsikje drugje smo Slovenci bili in smo še lahko korak pred Evropo. Ni se nam treba sramovati svoje majhnosti. Kdor je prehodil vsaj enkrat Slovensko planinsko pot, ve, da Slovenija ni majhna dežela. Prva je pač prva, najbolj znana in zelo priljubljena slovenskim planincem in pohodnikom. Kljub temu pa sta pravili, da naj bi vsak Slovenec vsaj enkrat stal na vrhu Triglava, in da naj bi vsak slovenski planinec vsaj enkrat prehodil vso Slovensko planinsko pot, gotovo pretirani.

Slošno znamenje (obn. l. 1997) s freskami Francija Petriča, Srednja vas (420 m) pri Šenčurju

Slovenska planinska pot pričenja v Radvanju pri Mariboru, se vzpenja prek Pohorja in se spusti do Slovenj Gradca, se dvigne na Uršljo goro (1699 m), Smrekovec (1577 m) in Raduho (2062 m) ter gre do Solčave; nato poteka prek vseh grebenov in vrhov Savinjskih in Kamniških Alp do Jezerskega in prek Storžiča (2132 m) in Kriške gore (1471 m) v Tržič; z Dobrče (1634 m) se dvigne na Begunjščico (2060 m), Stol (2236 m) in Golico (1835 m) ter se spusti do Dovjega in Mojstrane; nato gre skozi Vrata na Triglav (2864 m), prek Kriških podov na Vršič (1611 m) in Jalovec (2645 m) ter se spusti v Trento; od tod se spet dvigne na Prehodavce (2072 m), v Dolino sedmerih triglavskega jezera, na Komno in Krn (2244 m) ter gre po severnem pobočju Spodnjih Bohinjskih gora do Črne prsti (1844 m); prek Cerkljanskega in Idrijskega hribovja ter Trnovskega gozda pride na Col, Javornik (1240 m) in Nanos (1313 m); prek Vremščice (1027 m), Slavnika (1028 m) in Tržaškega Krasa pride pri Ankaranu do Jadranskega morja, ki je po besedah **papeža Janeza Pavla II**, kot jih je povedal v Postojni 18. maja 1996, na svoj 76. rojstni dan, »naše odprto okno v svet 3. tisočletja«.

Zoisova zvončica (Campanula zoysii)

Pogled na Triglav (2864 m) skozi okno kapele Marije Snežne, zgrajene (l. 1928) na Krvavcu (1700 m) po načrtih arh. Jožeta Plečnika

Aljaževa pot

Poleg množice veznih planinskih poti v Sloveniji so člani Gorniškega kluba Jakob Aljaž iz Medvoda na predlog gospoda **Janka Kocjana** označili Aljaževo pot od doma do doma. Idejni avtor te poti je leta 2002 pripravil tudi njen opis, ki ga je v lični brošuri izdal njegov klub. Letos pa je izšla že 2., popravljena izdaja. Pot poteka iz Zavrha (350 m), rojstnega kraja Jakoba Aljaža, na Šmarno goro (667 m), nato po Gorenjski skozi Smladnik, **Šenčur**, Preddvor na Storžič (2132 m), od tod pa v Tržič, na Brezje in Begunje, povzpne se na Begunjščico (2060 m), Stol (2236 m) in Golico (1835 m), od koder se spusti na Dovje, Mojstrano in prek Triglava (2864 m) do Aljaževega doma v Vratih (1015 m). Ker se ta pot delno prekriva s Slovensko planinsko potjo, je bila lep izziv, da bi tudi ob tej poti opravil podobno delo. Tu pa prvokrat ni bilo več tako prijetno kot doslej. Ker sem delal po želji drugih, sem hitel in se vse premalo pogovarjal z domačini.

Ciril Velkovrh